

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00

Sagsnr.
2021 - 1059

Doknr.
382806

Dato
22-02-2021

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 26. januar 2021 stillet følgende spørgsmål nr. 247 (alm. del) til social- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Marie Bjerre (V).

Spørgsmål nr. 247:

”Vil ministeren på baggrund af børne- og undervisningsministerens svar på SOU alm. del – spm. 175 kommentere på henvendelse om uenigheder mellem bopælsforælder og samværsforælder i forhold til skolevalg til barn med særlige behov, jf. SOU alm. del – bilag 132 (fortroligt), og vil ministeren for at forholde sig til, hvorvidt det er rimeligt, at en bopælsforælder frit kan vælge skole til sit barn, når samværsforælderen er uenig, og der er begrundelser for, at barnet rent kognitivt, socialt eller udviklingsmæssigt ville være bedre stillet med et specialtilbud, og vil ministeren endvidere overveje at fastsætte krav om en ’second opinion’ ved valg af skole i tilfælde som disse eller tillægge Familieretshuset kompetence til at træffe afgørelse i sådanne sager?”

Svar:

I forlængelse af børne- og undervisningsministerens svar på SOU alm. del – spm. 175 kan jeg oplyse, at forældre med fælles forældremyndighed skal være enige om væsentlige beslutninger vedrørende barnet. En bopælsforælder kan på egen hånd træffe en række beslutninger om overordnede forhold vedrørende barnet. Dette gælder eksempelvis institutionsvalg og beslutninger om barnets daglige velbefindende, herunder om barnet skal gå til skolepsykolog, i en skilsmissegruppe eller lignende.

Væsentlige beslutninger er defineret som beslutninger om forhold, der er så indgribende for barnet, at begge forældre skal være enige herom. Her tænkes fx på spørgsmålet om barnets flytning til udlandet, barnets religion og skolevalg. Det kræver således enighed mellem forældremyndighedsindehaverne at beslutte, hvor barnet skal gå i skole. Dette gælder også i de tilfælde, hvor der er tale om et barn med særlige behov.

Det er et grundlæggende princip i forældreansvarsloven og lovens klare udgangspunkt, at forældre har fælles forældremyndighed. Den fælles forældremyndighed bør derfor også fortsætte ved en samlivsophævelse. Uenighed om enkelte væsentlige spørgsmål vedrørende barnet, herunder skolevalg, bør derfor ikke kunne føre til en ophævelse af den fælles forældremyndighed. Hvis der er uenighed om sådanne spørgsmål kan Familieretshuset i stedet forsøge at få forældrene til at forliges ved brug af konflikthåndtering og rådgivning.

Det er således et bærende princip i forældreansvarsloven, at enkelttvister ikke bør kunne føre til en ophævelse af den fælles forældremyndighed. Den fælles forældremyndighed vil kun undtagelsesvis kunne ophæves, hvis der er holdepunkter for at antage, at forældrene ikke kan samarbejde om barnets bedste, og det må antages, at de ikke fremadrettet vil kunne etablere et samarbejde om barnets bedste.

I forhold til den fortrolige henvendelse, som er vedlagt spørgsmålet, er der således allerede i dag mulighed for, at forældre kan få hjælp i Familieretshuset til at løse konflikter om væsentlige beslutninger vedrørende barnet som eksempelvis uenighed om skolevalg.

Hvis man tillagde Familieretshuset en slags særkompetence i forhold til at afgøre en isoleret tvist mellem forældrene om fx skolevalg, så ville man i min optik komme i karambolage med det grundlæggende princip om, at reglerne om forældremyndighed ikke skal bruges til at løse enkelttvister.

Med venlig hilsen
Astrid Krag